

KUŁAĆ SIĘ (1) *vb impf*

part praes act kułając się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kuleć, chromać, utykać na nogę: Y iáchał dnia iednego ná łow: á thám mu zábieżał Lew kułáiąc fie á vkázuiąc mu łwoię nogę. HistRzym 117v.

JB